

[Oluf Pedersen.]

fund taber paa Krigen, ogsaa, at vi taber mere end sidst, hvor der skabtes den Opfattelse — som jeg ikke tror var rigtig —, at vi tjente. Naar det lykkedes sidst at skabe en saadan Opfattelse, stod det utvivlsomt i Forbindelse med, at man optog Statslaan og saaledes gennemførte en Inflationspolitik, som skabte falske Forestillinger, og jeg synes, det er godt og naturligt, om alle vilde være med, for at man kan undgaa, at sligt gentages denne Gang.

Jeg er ikke uenig med den højtærede Landbrugsminister i, at naar vi denne Gang har det store Tab, saa rammer det i første Linie dansk Landbrug, og jeg er enig med Landbrugsministeren i, at det bør der bødes paa. Her var det ligetil, at man gav sig til at søge fjernet alle de uretmæssige Byrder, som har forhøjet Landbrugets Udgifter ud i det meningsløse. Vi ønsker hverken, at det sker gennem en Nedsættelse af Grundskylden eller gennem Eksporttilskud, men vi ønsker, at de uretmæssige Byrder, som andrager et meget stort Beløb, antagelig et Beløb, der ligger mellem 200 og 300 Mill. Kr. aarlig, som Lovgivningsmagten har Hovedansvaret for, fjernes.

Denne Byrde med Fordyrelse af alt, hvad der skal købes, baade til at leve for og til selve Bedriften, bliver efter det her foreliggende Lovforslag bevaret, medens vi for vort Vedkommende har stillet Forslag om en Afvikling af denne Byrde, som vi foreslog skulde ske i Forbindelse med en Gældsnedskrivning, som Forholdene i Dag gør baade betimelig og nødvendig, ligesom man maa mene, at den er retfærdig. Ideen her er derimod den, at man giver og man tager. Der er ingen Djævel, der kan finde ud af, hvad de betaler hver især, men det er mere aabenbart, hvad man faar, og det er dette, der gør Tilskudspolitikken mulig med Tilslutning fra Landbruget, som i fuldt Maal selv er med at betale.

Jeg har om Problemet Kronekurs tidligere udtalt mig udførligt. Jeg ønsker hverken Tilhænger af at følge Sterling eller Dollar og endnu mindre af et haabløst Forsøg paa at gøre begge Dele i samme Stund. Forholdsvis sjælden er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen. Om Venstres Forslag, som nu er taget op af Regeringen, om to Kurser paa Sterling, en for Køb og en for Salg, udtalte det ærede Medlem — det findes Sp. 698 —:

„Dyre Indkøb, billigt Udsalg og stor Omsætning maa man gaa ud fra maa blive Følgen af dette Forslag, og alt sammen paa Statens Regning.“

Og det ærede Medlem fortsatte:

„Men det, vi her staar over for, forekommer mig at være det mest storstilede Tilskudssystem, som vi nogen Side har set Forslag om herhjemme . . .“

Der var da ogsaa noget galt i det. Det vedgik selv Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Brorsen, som udtalte — det findes Sp. 702 —, at man naturligvis kun tænkte paa enkelte Varer, det var kun ganske undtagelsesvis, i ganske bestemte ekstraordinære Situationer, det skulde ske.

Om dette Forslag, der nu i fuld Udstrækning foreslaas ophøjet til Lov, udtalte den radikale Ordfører — jeg skal citere det ganske kort . . .

Formanden: Ja, det maa være meget kort. Vi har ikke Tid til de mange og lange Citater. Den ærede Taler bør holde sig til Lovforslaget og dets Bemærkninger og indskrænke sig til Betragtninger over det, der der er angivet. (*Gregersen:* Er det en almindelig Regel, der forkyndes, Hr. Formand?). Jeg beder den ærede Taler fortsætte og beder om at blive fri for Afbrydelser fra Salen.

Oluf Pedersen: Det blev paa det Tidspunkt sagt af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen som Ordfører for de Radikale, at det var en meget letsindig Maade at drive økonomisk Politik paa. Det er betegnende for Situationen, at det, man dengang talte om som „Eggerød Bank“, er nøjagtigt det samme, man nu foreslaar. Nu skal der være to Kurser, en for Køb og en for Salg, og saa skal Statskassen betale Differencen. Det er Eggerød Bank om igen. Det blev sagt dengang, og det vandt almindelig Tilslutning her i Tinget, næsten ogsaa fra Partiet Venstre; men nu er man aabenbart fra alle Sider gaaet om Bord i det. Jeg synes, det kunde have sin Interesse at erindre Folkettinget derom, for der er noget, der tyder paa, at Tinget har glemt det — det har meget let ved at glemme, ser det ud til.

Vi fra vor Side er i Modsetning hertil Tilhængere af et redeligt, stabilt Pengevæsen med fast Prisniveau. Den Tanke at holde en kunstig Kronekurs og at købe ved Hjælp af Tilskud for derefter atter at sælge med Tilskud er ganske urimelig, og nu har man tilmed i de seneste Dage kombineret dette med en Importafgift. Man faar uvilkaarligt det Indtryk, at Regeringen skalter og valter med det hele efter Forgødtbefindende, og derefter skal vi alle gaa til Regeringen og takke den for, at vi faar Lov til at være her; den giver os Føde og Klæder og